

[Frandsen.]

SF kan tilsige støtte til regeringens politik, netop når regeringen fremlægger nogle af de synspunkter, som kom frem i oppositionsperioden, og vi skal altså nok hjælpe til med at huske på, at det har været socialdemokratiets program som oppositionsparti; vi håber altså også, det efterhånden bliver det igen som regeringsparti.

Til allersidst vil jeg minde ministeren om det spørgsmål, som kom fra fru Dagmar Andreassen, spørgsmålet om, hvorvidt socialdemokratiet vil støtte det frie initiativ eller dirigere erhvervslivet. Jeg vil ikke stille det så firkantet op, jeg vil nærmest stille det spørgsmål, om regeringen virkelig vil tage effektivt fat på at understrege, at det er samfundets politik, der skal være gældende, det er folketinget, som bestemmer på en række områder med hensyn til styringen og med hensyn til at kontrollere priserne, at det er samfundet, der har ansvaret, og det dermed også er folketingets ret og pligt at bestemme vedrørende disse ting. Hvis det er regeringens politik, kan regeringen få socialistisk folkepartis tilslutning dertil, men en række af de synspunkter, som er kommet til udtryk fra højre side af salen i dag, er ikke ting, som vi kan tilslutte os, og hvis regeringen vælger at følge den politik igennem, bliver det altså uden socialistisk folkepartis tilslutning.

**Knud Thomsen:** Jeg ville gerne inden for denne erhvervsdebats rammer sige nogle ganske enkelte ord, som jeg vel bedst kan rette til søfartsministeren.

Forholdet er jo det, at jeg godt kan sige uden at røbe tidligere embedshemmeligheder, at man i handelsministeriets søfartsafdeling har liggende noget af et evighedsproblem, som jeg meget nødig så skulle blive ved at være et evighedsproblem. Det drejer sig om det udtømmelige emne om de meget høje indregistreringsafgifter, som danske rederier må betale, navnlig i forhold til norske og britiske rederier.

Jeg forstår og kender handelsministerens

vanskeligheder i den henseende, fordi vi jo i enhver form for regering også har en finansminister, der har et ord at sige i den sag. Ministeren kan også sige: ja men der blev ikke gjort noget ved det i min forgængers tid. Dertil vil jeg sige, at jeg arbejdede meget med problemet, og problemet er ikke blevet mindre, hr. søfartsminister, med størrelsesordenen af de skibe, der efterhånden bygges. Jeg tror, at problemet bør blive genstand for en drøftelse mellem handelsministeren og finansministeren.

Sammenhængende hermed vil jeg nævne et problem, der ligger klos op ad det, nemlig forholdet mellem skibstilsynet på den ene side og fabriktilsynet på den anden side; de to organer svarer jo mere eller mindre til hinanden. Det sidste er mig bekendt praktisk taget rent statsfinansieret, mens en del af erhvervet bærer praktisk taget alle udgifter ved skibstilsynet. Hvis altså søfartsministeren ved lejlighed vil tale med sin gode ven finansministeren om disse forhold — jeg tror, de trænger til at blive drøftet, og mere skal jeg ikke gøre ud af det i dag — kan han også minde finansministeren om noget, der hedder selvassurancefonds, som interesserer Rederiforeningen meget, og hvorved der i alt fald kunne spares en del valuta. Jeg skal ikke gøre mere ud af dette, men jeg har gerne villet have, at det blev sagt ved denne lejlighed, for at det i alt fald ikke skal gå helt i glemmebogen.

Yderligere er der et mere almindeligt punkt, som jeg vil sige et par ord om. Det er den polemik, kan man jo næsten kalde det, der er foregået i dagspressen med udtalelser fra en række generalforsamlinger, årsberetningerne fra en række af vore store selskaber og de svar, der er givet herpå, dels fra statsministerens side, dels fra andre ministres side og fra anden politisk side. Fælles for, hvad der blev sagt på disse generalforsamlinger, var jo i alt fald én ting, nemlig henstilling til regeringen om at lade sine ØD-planer falde i alt fald i deres nuværende form, de ville på det alvorligste forstyrre erhvervsklimaet. Herpå er der nu igen sva-